

efter skattemyndighedernes praksis navnlig, når den pågældende driver handel med pantebreve, eller når pantebrevet iøvrigt må anses erhvervet med gevinst ved salg eller indfrielse for øje, herunder tilfælde, hvor den pågældende ligger med større beholdninger, der suppleres efterhånden som salg eller indfrielse sker, således at han forskaffer sig stadige indtægter ved denne virksomhed. Endvidere kan henvises til den under stk. 1 nævnte praksis vedrørende erhvervsdrivendes avancer ved salg af som betaling modtagne aktiver.

Bestemmelsen i 2. punktum om beskatningens gennemførelse, hvor indfrielsen sker gennem afdrag, stemmer med, hvad der praktiseres nu.

Iøvrigt skal til bestemmelsen kun anføres, at indfrielsesavancen inddrages under den almindelige indkomstskat, hvad enten indfrielse og dermed beskatning af avancen sker år for år, eller indfrielsen sker under eet ved en fastsat termins indtræden. Under hensyn til, at beskatningen — i modsætning til kommissionsudkastet — alene omfatter forhold, hvor der af den skattepligtige har været sigtet på erhvervelsen af en indtægt, har man fundet den almindelige indkomstskat den rigtige beskatningsform også i disse sidste tilfælde.

Stk. 3. Ved en højesteretsdom af januar 1950 er det statueret, at den gældende lovgivning (statsskattelovens §§ 4 og 5) ikke afgiver hjemmel for indkomstbeskatning af avance, som et forsikringsselskab opnår ved udtrækning af offentlige obligationer. Hvor det drejer sig om foretagender, der som et normalt led i deres almindelige virksomhed anbringer midler i offentlige obligationer — hvilket netop er tilfældet f. eks. for forsikringsselskabers vedkommende — synes en beskatning af gevinster ved udtrækning eller indfrielse af sådanne obligationer at være velbegrundet. Placeringer af midler i offentlige obligationer sker her ofte i et meget stort omfang, og opnåelsen af udtræknings- eller indfrielsesgevinster indgår som et påregneligt og påregnet led i midlernes afkastning. Man har derfor fundet det rimeligt at foreslå de nævnte gevinster inddraget under indkomstbeskatning under de angivne betingelser; dette er endvidere foreslået med hensyn til den avance, der opnås ved salg.

Stk. 4. I henhold til de siden skatteåret

1940—41 gældende årlige ligningslove, senest lovebekendtgørelse af 19. december 1952 § 7, inddrages avancer ved afhændelse af good-will, tidsbegrænsede rettigheder samt maskiner, inventar og lignende driftsmidler i et vist omfang under indkomstbeskatningen.

I henhold til kommissionsudkastet (§ 83 nr. 1 c, nr. 5 og nr. 6 — bemærkningerne side 116 ff.) skulle de pågældende avancer m. v. beskattes med kapitalvindingsskat.

Ved nærværende lovforslag er avance ved afståelse af good-will og tidsbegrænsede rettigheder — der efter ligningslovens bestemmelser for halvdelens vedkommende skal medregnes til den skattepligtige indkomst (dog højst med det beløb, hvormed avancen overstiger 5 000 kr.) — foreslået henført til beskatning med den særlige indkomstskat i henhold til afsnit II. Når man har anset det for rimeligt, at sådanne avancer beskattes med en proportional skat i stedet for med den almindelige progressive indkomstskat, skyldes det, at beskatning af hele avancen i et enkelt år efter en progressiv skatteskala vil virke urimelig hårdt, hvor der er tale om salgssummer for (avancer på) et aktiv, der ofte vil være skabt i løbet af en årrække, eller som repræsenterer foruddiskontering af fremtidige fortjenstmuligheder for et længere tidsrum. Dertil kommer, at afhændelser af den pågældende art nærmest må sidestilles med salg af en indtægtskilde, og avance ved et sådant salg vil normalt ikke være indkomstskattepligtig uden for nærings- eller spekulationstilfældene. Af disse grunde inddrager ligningslovene kun halvdel af avancen under den almindelige indkomstbeskatning, men sely med denne begrænsning kan beskatningen virke særdeles hård, ligesom virkningen af en beskatning med en progressiv indkomstskat bliver ret tilfældig, afhængig af den skattepligtiges indkomst iøvrigt i det indkomstår, hvori avancen falder. En proportional beskatning synes derfor langt bedre egnet for indtægter af en særlig karakter som de her omhandlede.

Med hensyn til patentrettigheder bestemmer ligningslovene, at opfinderens fortjeneste ved afhændelse af patentretten vedrørende en opfindelse, han har gjort, er fuldt indkomstskattepligtig.

Kommissionsudkastet (§ 84, nr. 2 — bemærkningerne side 121) bibeholdt principielt — udfra „næringssynspunktet“ —